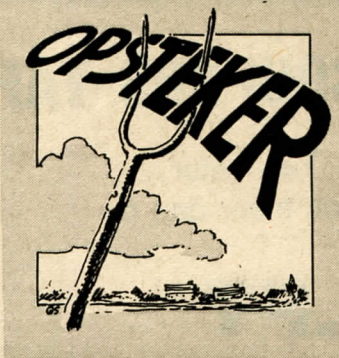

Generoatsies studenten dij leroar Nederlands worden willen, hemmen onderhand aal n artikel bestuderen mouten doar n verhoaltje ien veur komt over n Grunneger dij doar stoa-regaan zuver n bekendheid deur worden is. t Gaait over n stuk van dr. A. Sassen - n Grunneger dij vertelt over n winkel-bedainde oet Stad dij „nee” verkopen mot en din tegen klant zegt op zien beste Hooghoarlemmerdieks: "Probeert u het eens bij..., misschien kunt u daar slaan". Laggen om zuks-wat: t liekt ter ja op, dat dij verkoper n klant 'aanzet tot hand-tastelijkheden' bie n concurrent, schreef Sassen. Der is n hail verhoal veur neudeg om aan boetenôfsters oet te leggen, dat ons Grunneger t zo beroerd nait mainde: hai wol nait steukeln, hai wol allinnee mor behulpzaam wezen.

As je dij aigenste verkoper op zien Grunnegers aan t woord loaten, is der niks loos: „Perbaaiern ie t ais bie..., meschain kin je doar sloagen”. Wie hemmen ain woord (sloagen) veur twij Nederlandsen: slaan en slagen. As je din as Grunneger Hollands proaten, of perbaaiern te proaten, din staat wizzel wel ais verkeerd en din kais je net t verkeerde van dat twijtal 'slaan' en 'slagen', mit ale humoristische gevolgen... Dij ontsporderij komt des te gauwer veur, omdat ien t Nederlands bie 'slaan' sums en din ook n gklank bruukt word: Jantje heeft Pietje geslagen. (As je niet oetkieken, zeg je as Grunneger: Jantje heeft Pietje geslaan.) As ik dat mit n woordspultje dulek moaken maag: t Nederlandse 'slaan' slacht op ons 'sloagen'.

Veur leste maal mag ik nog wel ain keer zain loaten mit hulp van Kneels ter Loan zien woordenbouk, dat t ter bie ons ien Grunnegerlaand nogal omwèg goan kin: as je dat dikke bouk loven maggen, din haauwgen

Eindredactie
Gré van der Veen

wie ien ain taim deur. Wie geen ain ien Grunnen nait gewoon sloag, of pinze of laaiter. Wie binnen der mit nkander zo bedreven ien, dat wie der n hail bouk vol woorden veur neudeg hemmen. Doar binnen woorden bie dij familie van nkander binnen en dus mor veur ain tellen: abbesoerz, oabeldoedas, abbedoedas, habbedoedas

(: Habe du däs!). Der binnen woorden bie dij veurzichtig binnen, oet de sector 'stomp' zeg mor: stomp, dovvel, knob. Van stomp noar steut is mor n hoanetree, t is aigelks ainmoudersgoud: dompe, dons, ronkonkel, terwinkel, troevel, roam. Mor t wordt mainens ien de ôfdailen klap, slag, mep en doar kin je ien keur goan: diedel, kemotter, lemperd, katjewaai, trekker, lap, lap-op, flier, flik, haauw, hiep, kedonzel, ronkonkel, smeer, tjijs, waai, wiske, woeps, fleer, oplebabbel, rovvel. Dat binnen woorden veur te gewone waark. As t meer eerns wordt, din heb we doar aander oetdrukkens veur. Zo is n woepsterd (onder ander) n 'geweldige slag', zegt Ter Loan. En n driezèl is n 'stevige slag', zo as n giesper n 'strijmende slag' is. n Laarp is n dreun dij van t aigenste kaliber is as n woepsterd: onderschaaid mot ter wezen.

Ien de eredisie van de Grunneger haauwgerij stoanen

woorden veur n echt pak sloag. Lap-op en pinze haar k stiekom aal nuimd, mor der heuren meer bie: flikken, ribs, streeps, pak-op-pins, strups, kontjeloaige, n pak iepe.

En as wie ais niks te doun hemmen, ien dit soort regenachtege zummers bievubbeld, din gefit dat niks, wie leven ons oet ien dit soort sloagerij. As wie nait haauwgen, din bamzen wie; as wie nait batsen, din entern wie; as wie nait laarpen, din laaitern wie; as wie nait mevaiern, din prugeln wie; as wie nait fleren, din flikken wie; en aans kin we aaltied nog gouvèl of lappen. Nee, zo gauw krigt n regen-zummerke ons der nait onder. As wie ons Ter Loan der mor bie hemmen, of n aander Grunneger woordenbouk, groot of klain, din hol we t wel n zetje vol, mit de riekdom van de Grunneger taal....

SIEMON REKER